

POSSEHL ERZKONTOR

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2005. december 8. *

A C-445/04. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Finanzgericht Düsseldorf (Németország) a Bírósághoz 2004. október 21-én érkezett, 2004. október 13-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Possehl Erzkontor GmbH**

és

a **Hauptzollamt Duisburg**

között folyamatban lévő eljárásban

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: K. Lenaerts, a negyedik tanács elnökeként eljáró bíró, valamint M. Ilešič (előadó) és E. Levits bírák,

* Az eljárás nyelve: német.

főtanácsnok: A. Tizzano,
hivatalvezető: H. von Holstein hivatalvezető-helyettes,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2005. szeptember 14-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Possehl Erzkontor GmbH képviselőjében H. Bleier Rechtsanwalt,

- az Európai Közösségek Bizottsága képviselőjében B. Schima, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1994. december 20-i 3115/94/EK bizottsági rendelettel (HL L 345., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 5. kötet, 324. o.), az 1995. június 13-i 1359/59 bizottsági rendelettel (HL L 142., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 5. kötet, 416. o.), az 1995. október 10-i 2448/95 bizottsági rendelettel (HL L 259., 1. o.) és az 1995. december 22-i 3009/95 bizottsági

rendelettel (HL L 319., 1. o.,) módosított, a vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. melléklete szerinti Kombinált Nomenklatúra (HL L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 282. o., a továbbiakban: KN) 2519 90 10 vámtarifaszámának értelmezésére irányul.

2 A kérelmet a Possehl Erzkontor GmbH (a továbbiakban: Possehl), illetve a Hauptzollamt Duisburg között az olvasztott magnézia (MgO) tarifális besorolása tárgyában folyamatban lévő eljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

3 A 2658/87/EGK tanácsi rendelettel létrehozott KN a Harmonizált Áruleíró és Kódrendszeren (a továbbiakban: HR) alapul, amelyet a később a Vámigazgatások Világszervezetévé átalakult Vám-együttműködési Tanács állapított meg, és a Brüsszelben 1983. június 14-én megkötött nemzetközi egyezmény (a továbbiakban: HR Egyezmény) vezetett be, amely utóbbit a Közösség részéről az 1987. április 7-i 87/369/EGK tanácsi határozat (HL L 198., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 288. o.) hagyta jóvá. A KN átveszi a HR vámtarifaszámait és hat számjegyű vámtarifaszámait, csak a hatodik és hetedik számjegy képez speciális KN-albontást.

4 A KN második részében, az V. áruosztály 25. árucsoportjának 2519 vámtarifaszáma a következő elnevezést viseli: „Természetes magnézium-karbonát (magnezit); olvasztott magnézia; kiégetett (szinterezett) magnézia kiégetés előtt kis mennyiségű egyéb oxidok hozzáadásával is; egyéb magnézium-oxid vegyileg tisztán is”.

- 5 Ez a vámtarifaszám tartalmazza a 2519 90 „Más” megnevezésű vámtarifaalszámot. Ez a vámtarifaalszám többek között a 2519 90 10 és a 2519 90 90 vámtarifaalszámokból áll, amelyek elnevezése a következő: „Magnéziumoxid, a kalcinált természetes magnézium-karbonát kivételével”, illetve „más”.
- 6 Ami a 2519 90 10 vámtarifaalszámot illeti, a KN-hez fűzött 1994. december 5-i magyarázó megjegyzések (HL C 342., 1. o.) a következőképpen rendelkeznek:

„E vámtarifaalszám alá tartozik különösen:

[...]

2. ívolvasztással nyert magnéziumoxid (olvasztott magnézia): általában szintelen, a kalcinálással nyertnél nagyobb – azonban rendszerint a 97 tömegszázalékot meg nem haladó – tisztasági fokkal rendelkező termékről van szó;

[...]”

7 A KN értelmezésének általános szabályai szerint, amelyek annak első része I. szakaszának A. fejezete alatt található (a továbbiakban: általános szabályok):

„Az áruknak a Kombinált Nómenklatúrába történő besorolására a következő elvek az irányadók.

1. Az áruosztályok, árucsoportok és árualcsoportok címe csak a hivatkozások megkönnyítésére szolgál; jogi szempontból az áruk besorolását a vámtarifaszámokban szereplő árumegnevezések és az azokhoz kapcsolódó, az áruosztályokhoz, illetve az árucsoportokhoz tartozó megjegyzések alapján, valamint – ha az adott vámtarifaszám vagy megjegyzés eltérően nem rendelkezik – a következő rendelkezések alapján kell meghatározni

2. [...]
 - b) A vámtarifaszámok szövegében valamely alapanyagra vagy anyagra történő minden hivatkozást úgy kell érteni, hogy az alapanyagnak vagy anyagnak más alapanyaggal vagy anyaggal való keverékére vagy összetételére is vonatkozik. Az egy adott alapanyagból vagy anyagból előállított árura történő minden hivatkozást úgy kell érteni, hogy az a teljes egészében vagy részben ilyen alapanyagból vagy anyagból készült árura is vonatkozik. Az egynél több alapanyagból vagy anyagból álló áruk besorolásánál a 3. szabályban foglalt elvek szerint kell eljárni.

3. Ha a 2. b) szabály alkalmazásából vagy bármely más okból kifolyólag az árut első látásra két vagy több vámtarifaszám alá lehetne besorolni, a besorolást az alábbiak szerint kell elvégezni:

- a) Azt a vámtarifaszámot, amely az árut legpontosabban határozza meg, előnyben kell részesíteni azokkal a vámtarifaszámokkal szemben, amelyek általánosabb meghatározást tartalmaznak. Ha azonban a két vagy több vámtarifaszám mindegyike csak a kevert vagy összetett árukat alkotó alapanyagok vagy anyagok valamelyikére, illetve a kiskereskedelmi forgalom számára készletben kiszerezelt áruk egyes darabjaira vonatkozik, akkor ezeket a vámtarifaszámokat a kérdéses árukra vonatkozóan egyformán pontosnak kell tekinteni még akkor is, ha valamelyik vámtarifaszám teljesebb és pontosabb leírást ad, mint a szóba jöhető többi.
- b) Az áruk keverékét és azokat a különböző alapanyagokból álló, illetve különböző alkotórészekből előállított összetett árukat, valamint azokat a kiskereskedelmi forgalom számára készletben kiszerezelt árukat, amelyek a 3. a) szabály alkalmazásával nem sorolhatók be, a szerint az alapanyag, illetve alkotórész szerint kell besorolni, amelyik az ilyen áru lényeges jellemzőjét meghatározza, ha ez az anyag vagy alkotórész megállapítható.
- c) Ha az árukat a 3. a) vagy a 3. b) szabály szerint nem lehet besorolni, akkor azokat az egyaránt szóba jöhető vámtarifaszámok közül számsorrendben az utolsó alá kell besorolni.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 8 Az olvasztott magnézia olyan áru, amely tűzálló anyagok készítésére alkalmas. Az alapeljárásban érintett olvasztott magnéziát az Európai Unióba történő exportját megelőzően Ausztráliából származó természetes magnezitből nyerik. Előállítására két kötelező hőkezelési szakaszt foglal magában. Az első feldolgozási szakasz során a természetes magnezitet kemencékben 1000 °C-ig kalcinálják, majd a másodikban a kinyert magnézium-oxidot ívkemencében 2800 °C felett megolvastják.

9 1990 óta a Possehl számos, Rotterdam (Hollandia) és Antwerpen (Belgium) kikötőin keresztül lebonyolított, az Európai Unióba irányuló olvasztottmagnézia-behozatalt jelentett be a Hauptzollamt Emmerichnél a 2519 90 90 vámtarifaalszám alatt, anélkül hogy az bármit is kifogásolt volna, és amelynek hivatali kötelezettségei ezt követően a Hauptzollamt Duisburgra szálltak át. Ez a vámtarifaalszám vámmentes.

10 1992-ben a Possehl ezen importált termék tekintetében az Oberfinanzdirektion Frankfurt am Main – Zolltechnische Prüfungs- und Lehranstaltnál kötelező érvényű tarifális felvilágosítás iránti kérelmet nyújtott be. A megadott kötelező érvényű tarifális felvilágosítás szerint az árut a 2519 90 10 vámtarifaalszám alá kellett besorolni, amely vámfizetést vont maga után.

11 A Possehl nem használta fel a kötelező érvényű tarifális felvilágosítást.

12 A Hauptzollamt für Prüfungen Kiel 1997-ben vizsgálatot végzett a felperesnél az 1995. január 1-je és 1996. december 31-e közötti időszakban történt behozatalai tekintetében. A fenti Hauptzollamt megállapította, hogy a behozott olvasztott magnéziát a 2519 90 10, és nem a 2519 90 90 vámtarifaalszám alá kell besorolni.

13 E megállapítás következtében a Hauptzollamt Emmerich 1998-ban kijavító határozatával 383 833,30 DEM összeget követelt utólagosan a Possehl-től. Ezt a határozatot két későbbi határozattal megváltoztatták, amelyek a fizetendő összeget összesen 28 631,28 DEM-re csökkentették.

- 14 A Possehl tiltakozását, amely szerint a behozott árukat a 2519 90 90 vámtarifaalszám alá kell besorolni, a Hauptzollamt Emmerich lényegében azzal az indokolással utasította vissza, hogy a besorolást az előállítás módja határozza meg, amely kalcinálásból, és az azt követő, 2800 és 3000 °C közötti hőmérsékletű kemencében való megolvasztásból áll.
- 15 A Possehl keresetet indított a Finanzgericht Düsseldorf előtt, amely úgy határozott, hogy felfüggeszti az előtte folyamatban lévő eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„A Kombinált Nómenklátúra I. mellékletének 2519 90 10 vámtarifaalszáma alá tartozik-e a végzésben közelebről meghatározott fajtájú olvasztott magnézia, amelyet természetes magnezitből kausztikus eljárással égettek ki, és egy második feldolgozási szakaszban ívkemencében történő olvasztással nyertek?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

A Bíróság elé terjesztett észrevételek

- 16 A Possehl előadja, hogy az olvasztott magnéziát a 2519 90 90 vámtarifaalszám alá kell besorolni, mivel hőkezelést igényel. Ezért nem tekinthető szintetikus terméknek. Ami pedig a „kalcinált” fogalom használatát illeti a 2519 90 10 vámtarifaalszámban, figyelembe kell venni, hogy a kezelést ívkemencében végzik, anélkül hogy tudni kellene, milyen hőmérsékleten és hányszor kalcinálják az érintett árut. Másrészt a vámtarifa összes változásának történeti vizsgálata arra enged következtetni, hogy a

szóban forgó termék évtizedeken át vámmentes volt, és ennek az Európai Közösségek nemzetközi jogi kötelezettségeire tekintettel így is kell maradnia. Végül a Possehl úgy véli, hogy az olvasztott magnézia, amely hét különböző színben létezik, nem tekinthető szintetikus terméknek.

- 17 Az Európai Közösségek Bizottsága szerint ezzel ellentétben a szóban forgó terméket a 2519 90 10 vámtarifaalszám alá kell besorolni. A HR-hez fűzött magyarázó megjegyzések a magnézium-oxidok különböző fajtáit sorolják fel, és ezért teljes mértékben összeegyeztethetőnek tűnik a HR-rel az, hogy e termék különböző kategóriáit különböző KN-alszámok alá sorolják. A KN 1999-ben végrehajtott módosításai, amelyek egyebekben nem irányadóak az alapeljárás tényállására, támogatják azt a feltevést, hogy a 2519 90 10 vámtarifaalszám magában foglalja azt az olvasztott magnéziát, amelyet magas hőmérsékleten, két kötelező hőkezelési szakaszban állítanak elő. Végül a Bizottság úgy véli, hogy az olvasztott magnézia előzetes döntéshozatalra utaló végzés szerinti leírása döntő tényező e termék tarifális besorolása szempontjából.

A Bíróság válasza

- 18 Legelőször is meg kell állapítani, hogy az olvasztott magnézia mind a 2519 vámtarifaszám, mind pedig a 2519 90 vámtarifaalszám alá odarendelhető, és a KN egyik nyolcjegyű alszáma sem említi meg kifejezetten.

- 19 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a jogbiztonság biztosítása és az ellenőrzések megkönnyítése érdekében az áruk tarifális besorolásának meghatározó szempontját általában azok objektív, a KN vámtarifaszám és az áruosztályok, illetve árucsoportok szövegében meghatározott jellemzőiben és tulajdonságaiban kell keresni (lásd a

C-396/02. sz. DFDS-ügyben 2004. szeptember 16-án hozott ítélet [EBHT 2004., I-8439. o.] 27. pontját és a C-495/03. sz. Intermodal Transports-ügyben 2005. szeptember 15-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-8191. o.] 47. pontját).

- 20 A KN és a HR magyarázó megjegyzései fontos eligazítást nyújtanak az egyes vámtarifaszámok tartalmának értelmezéséhez, mindazonáltal nem rendelkeznek kötelező hatállyal. E megjegyzések szövegének ezért összhangban kell lennie a KN rendelkezéseivel, és a megjegyzések nem módosíthatják a KN rendelkezéseinek hatályát (lásd többek között a fent hivatkozott Intermodal Transports-ügyben hozott ítélet 48. pontját).
- 21 Emellett az általános szabályok szerint azt a vámtarifaszámot, amely az árut legpontosabban határozza meg, előnyben kell részesíteni azokkal a vámtarifaszámokkal szemben, amelyek általánosabb meghatározást tartalmaznak. A jelen esetben az olvasztott magnézium objektív jellemzői és tulajdonságai tekintetében a 2519 90 10 vámtarifaalszám pontosabbnak minősül, mint a 2519 90 90 vámtarifaalszám, különös tekintettel arra, hogy az előbbi kifejezetten a „Magnézium-oxidra” vonatkozik.
- 22 Végül a kérdést előterjesztő bíróság megállapította, hogy az olvasztott magnézium szennyeződések fokától függően hét különböző színvariációban, és 95,94, valamint 97,95 tömegszázalék közötti – átlagosan 97,38 tömegszázalékos – magnézium-oxid résszel létezik. Az olvasztott magnézium tehát nagyrészt magnézium-oxidból áll.
- 23 Ebben az összefüggésben fontos megállapítani azt, hogy a közösségi jogalkotó a „kalcinált természetes magnézium-karbonát kivételével” fordulattal ki kívánta hagyni az első hőkezelési szakaszban nyert magnéziumoxidot. Ha mégis igaz az, hogy a magnézium-karbonát (magnezit) ezen első szakaszt követően a 2519 90 90

vámtarifaalszám alá tartozik, akkor ez nem lehet érvényes a magnézium-oxidra, mivel azt a második hőkezelési szakaszban 2800 °C-on megolvasztják. Az olvasztott magnézia azonban éppen a magnezit mindkét feldolgozási szakasza, azaz a kalcinálás és az olvasztás során keletkezik.

24 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság pontosítja, hogy műszakilag lehetetlen olvasztott magnéziát közvetlenül a természetes magnézium-karbonátból (magnezitből) kalcinálással előállítani.

25 Ebből következik, hogy a KN 2519 90 10 vámtarifaalszáma foglalja magában az alapeljárásban érintett olvasztott magnéziát.

26 Hallgatólagosan ezt az értelmezést erősítik meg másrésről a KN 2519 90 10 vámtarifaalszámhoz fűzött magyarázó megjegyzések, amelyek „a kalcinálással nyertnél nagyobb tisztasági fokkal rendelkező termék”-ről szólnak.

27 Az ilyen értelmezés annál is inkább kézenfekvő, mivel az általános szabályok szerint az összetett árukat azon alapanyag szerint kell besorolni, amely meghatározza az ilyen áru lényeges jellemzőjét. Noha az olvasztott magnézia csekély mennyiségű szinterezett részeket tartalmaz, ez az áru tarifális besorolása szempontjából nem lehet irányadó, mivel az – amint az a jelen ítélet 22. pontjában kifejtésre került –

nagyrészt magnézium-oxidból áll, és ezért magnézium-oxidnak tekintendő. A Possehl azon érve sem vezet más értelmezéshez, amely szerint a KN magyarázó megjegyzései „az általában szintelen” megfogalmazás alatt csak a szintetikus vagy kémiaiilag előállított olvasztott magnéziát értették.

- 28 Ehhez hozzá kell tenni, hogy a 2519 vámtarifaszám szóhasználata – nevezetesen a „Természetes magnézium-karbonát (magnezit); olvasztott magnézia; kiégetett (szinterezett) magnézia kiégetés előtt kis mennyiségű egyéb oxidok hozzáadásával is; egyéb magnézium-oxid vegyileg tisztán is” – alapvetően azt a különbséget emeli ki, amelyet a természetes magnéziumkarbonát (magnezit) és a magnéziumoxid különböző fajtái között kell tenni. Mindenesetre fel kell hívni arra a figyelmet, hogy ez a szóhasználat, amely a magnéziumoxid különböző fajtáit nem sorolja fel kimerítően, nem állít fel rangsort a szintetikus vagy kémiai előállítás és a hőkezelés között. Sem a KN 2519 90 10 vámtarifaalszámának, sem pedig az irányadó magyarázatoknak a szövege nem írja elő, hogy egyrészt a szintetikus vagy kémiai előállítás, másrészt a hőkezelés irányadó az e vámtarifaalszám alá történő besorolás szempontjából.
- 29 A közösségi jogalkotó a 2519 90 10 vámtarifaalszámot az előállítási módtól eltérő kritériumok alapján kívánta meghatározni, függetlenül attól, hogy az árut szintetikus vagy vegyi úton, illetve hőkezeléssel állították-e elő.
- 30 A fenti megállapítások összességére tekintettel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre úgy kell válaszolni, hogy az alapeljárásban érintetthez hasonló olvasztott magnézia a KN 2519 90 10 vámtarifaalszám alá tartozik.

A költségekről

31 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

Az alapeljárásban érintetthez hasonló olvasztott magnézia az 1994. december 20-i 3115/94/EK bizottsági rendelettel, az 1995. június 13-i 1359/59 bizottsági rendelettel, az 1995. október 10-i 2448/95 bizottsági rendelettel és az 1995. december 22-i 3009/95 bizottsági rendelettel módosított, a vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. melléklete szerinti Kombinált Nomenklatúra 2519 90 10 vámtarifaalszáma alá tartozik.

Aláírások